

Füredi Oszkár

Füredi Oszkár építész Sopronban született. Édesapja Dr. Füredi Sándor orvos és Goldberg Johanna 1882-ben kötöttek házasságot. Sopronba négy évvel később költöztek, ahol két gyermekük született: Jenő (1883) és Oszkár (1890).

Oszkár az evangélikus Liceumban tanult, egyetemi tanulmányait a budapesti Műegyetemen kezdte, majd a müncheni építészeti akadémián folytatta. 1912-ben szerzett építészmérnöki oklevelet. Münchenben maradva két évig H. Hocheder építészeti irodájában gyakornokoskodott, később Hamburgban dolgozott. 1914-ben hazatérése után besorozták, mint hadnagy vonult be az I. világháború idején az orosz frontra, ahol hidakat épített, továbbá a Karlstadtnak elnevezett tábor Rudnia közelében. Kitüntetést is kapott. A fronton 1917-ben súlyos tífuszbetegséggel szállították Lembergbe, majd a pozsonyi kórházba, 1918 nyarán szerelt le. 1921-ben nyitotta meg építészeti irodáját szülővárosában. Füredi 1918-tól építőmesterként, illetve építészként dolgozott. Sopronban és környékén számos lakó- és középület, valamint ipari épület őrzi tehetségének nyomát. A Trebitsch Selyemgyár részére 1925-ben épített négyszintes Csengery utcai munkáslakóháza -ma már műemlékmég komfort nélküli lakásokat nyújtott a lakóknak, de nyerstégla-falazatú tömbje a Bauhaus stílust követte. Több brennbergbányai épületet is tervezett, a római katolikus templomot és haranglábat is. Füredi igényes családi házakat épített (Bettelheim Lipót részére építette 1933-ban a Hunyadi utca 32., Horn Vilmos részére 1934-ben a Balogh Kovács Sándor (ma Mikoviny) út 40., Prickler János részére 1940-ben a Fenyves sor 10. számú házat. A markáns megjelenésű Zsidó Polgári Otthon 1932-ben készült el a mai Csatkai Endre utcában. A Lővér uszoda 1934-es modernizálása és kibővítése Brüsszelben egy nemzetközi építészeti kiállításon dicséretben részesült. Munkái között volt az 1937-ben Hernfeld panzió a Deákkúti úton, 1938-ban a Mátyás király utca áttörésénél a Deák téri sarokház és a Deák téren a 49. sz. épület, mindkettő többlakásos társasház. Valamennyi Füredi kimagasló építészeti képességeiről tanúskodik. 1924-ben vette feleségül az akkorra már elvált Rawitscher Zsófiát. Kapcsolatuk válással végződött. Füredi Oszkár második feleségével, Bauch Erzsébettel 1938-ban kötött házasságot, gyermekük sajnos nem született. Magyarország német megszállása alatt zsidó származása miatt bujkálni kényszerült, a brennbergi Péntes Pál bányaács rejtegette. de 1945-ben elfogták. A sopronkőhidai fegyházban raboskodott, súlyos betegen szabadult. A II. világháború után Füredi Oszkár 1949-ben a Soproni Építésügyi Igazgatóság igazgatója, majd a 1950-től nyugdíjazásáig a győri Tervező Vállalat helyi irodájának kiemelt tervezőmérnöke volt.

Részt vett a II. világháború utáni helyreállítási munkálatokban, az Orsolya téri Lábasház rekonstrukcióját ő végezte. Sopronon kívül a horvátországi Abbáziában panziót, Bécsben villát épített és számos tervpályázaton szerzett díjakat. 1978. január 21-én hunyt el Sopronban, sírja a soproni

izraelita temetőben található. Nevét a Torna utcából nyíló sétány őrzi

Irodalom

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2000. Sopron: Quint, 1999. p. 144.

Kubinszky Mihály: Sopron építésze a 20. században In: Soproni szemle 55. évf. 2. sz. (2001). p. 115-148.

H A P : Füredi Oszkár építész (1890-1978) emlékkiállítása

Új Magyar Életrajzi Lexikon. D-Gy Budapest : Magyar Könyvklub, 2002. p. 841.

<https://www.facebook.com/elfeledettsoproniak/posts/771329082900468> Letöltés: 2017. 02. 10.